

Handelsministeren (Knud Thomsen): Ja, hr. Waldemar Laursen vil næppe vente, at jeg skulle besvare det umiddelbart stillede spørgsmål med et nej. Det gør jeg heller ikke, men jeg mener, at de krav, der kan og bør tilgodeses, allerede bliver det.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der jo findes meget detaljerede sikkerhedsbestemmelser i skibstilsynsloven. De omfatter også skibets drift, herunder almindelige reparationer om bord til søs. Disse bestemmelser bygger i vid udstrækning på forskrifter i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv til søs, og der arbejdes til stadighed både nationalt og internationalt i skibstilsynet, i handelsministeriet, inden for FN's søfartsorganisation, IMCO, osv. på at forbedre disse bestemmelser. Der synes ikke hidtil at have været grund til at indføre særlige forskrifter for sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med reparationer, men det er klart, at man både i IMCO og hos de hjemlige myndigheder er opmærksom på ethvert forhold og bygger viden op omkring de enkelte forhold.

Om „Eli Mærsk“ kan jeg i øjeblikket oplyse, at sagen undersøges af handelsministeriet og skibstilsynet, og når skibet kommer til nordeuropæisk havn i slutningen af denne måned, vil der blive afholdt søforklaring og foretaget de fornødne undersøgelser for at få klarlagt årsagen til ulykken og placeret ansvaret. Handelsministeriet vil lade sig repræsentere ved denne søforklaring og eventuelt undersøge forholdene om bord.

Reparationen på „Luna Mærsk“, hvor man fjernede visse dæksplader, er ligeledes efter den foretagne undersøgelse foregået således, at der ikke kan bebrejdes skibsføreren noget som helst i denne henseende. Jeg ved, at Sømændenes Forbund har haft den opfattelse, at skibet var usødygtigt. Det er nøje gennemgået i skibstilsynets tekniske afdeling og af handelsministeriet, og man har ikke fundet holdepunkt for at antage noget sådant, ligesom der ej heller har kunnet påvises nogen tilsidesættelse af sikkerhedsforanstaltningerne.

Jeg vil dér gerne gøre opmærksom på over for hr. Waldemar Laursen, at det er skibsføreren, der har ansvaret for at påse, at de fornødne sikkerhedsforanstaltninger er foretaget. Jeg vil tro, at han benytter sig af de

sagkyndige, der er om bord; det ville da i alt fald en klog skibsfører gøre. Jeg må tilføje, at der ikke i søloven er bestemmelser, som forbyder et skib, såfremt forholdene i det enkelte tilfælde tillader det, da at sejle, uden at lugerne er lukkede og skalkede. Der er her sket en midlertidig fjernelse af dæksplader på noget, der hedder bak og poop; måske hr. Waldemar Laursen og jeg er de eneste i salen, der for øjeblikket ved, hvad det betyder, men det er altså simpelt hen foran og bagpå i et skib, der er lavt i midten, og det må anses for at være af langt ringere betydning end en eventuelt manglende lukning af lugerne, når man tager i betragtning, at de fjernede dæksplader kun blotlagde forpeak og styre- og maskinrum, og det skete i roligt vejr, så det er mig ikke muligt at se, at der ikke i denne sag bliver gjort under søforklaringen i nordeuropæisk havn det, der skal gøres.

Waldemar Laursen: Jeg takker ministeren for det, synes jeg, ret positive svar, og jeg takker også, fordi ministeren omtalte „Luna Mærsk“-sagen, som jeg havde tænkt at omtale i et tillægsspørgsmål til ministeren, fordi netop det samme rederi, desværre med skibstilsynets billigelse, har foretaget disse reparationer til søs, i stedet for at de efter min formening burde være foretaget i havn eller ved kaj.

Jeg er af den opfattelse, at på rejse i førnævnte farvande at foretage udskiftning af dæksplader og dermed åbne adgang til skibets ædlere dele som maskineriet er uforvarsomt. Det indebærer — og heri tror jeg at handelsministeren vil give mig ret — et stort faremoment, om uvejr, orkan el. lign. uforudset indtræder, og det er som bekendt ikke uvant i disse farvande; i så tilfælde vil man stå hjælpeløs, og i værste fald kan et forlis blive resultatet. Vi har jo andre skibes forlis i samme farvande og „Hans Hedtoft“s og „Hanne S“s uopklarede forlis i frisk erindring.

Jeg synes altså, der syndes alt for meget mod de sikkerhedsmæssige krav om bord i vore skibe til søs til stor fare for skib og besætning, og det mener jeg bør og kan undgås, om alle gode kræfter sættes ind derpå.

Jeg håber og tror på, at ministeren vil se med velvilje og forståelse på de menneske-